

פז:

עין משפט
נר מצוה

בג א מיי פט"ו מהל'
סנהדרין הלכה ד סמג
עשין קה וע"ש צכ"מ וצפ'
י"ח שם הלכה 3:

בד"ב מ"י שם פט"ז
הלכה ד ופ"ה מהל'
שבועות הלכה ז וע"ס
צכ"מ:

שבוועות הלכה כ:

הגהות הב"ח

(א) גמ' צטלו חייב לא
כל"ל וזוהו ו' נמחק:
(ב) רש"י ד"ה וריש לקיש
וכו' איכא למימר בה
התראת ודאי: (ג) ד"ה
אוכל וכו' יושב בטל כל"ל
וזהו ו' נמחק: (ד) תוס'
ד"ה (בע"א) הניחא וכו'
אחר כדי דבור נמי
דהלשון משמע שצא
לשאלו: (ה) בא"ד פי'

[illegible]

הלאו צתוך כדי דיבור וכן
(מא.) ומיהו קלת קשה דא"כ
ה שמתזיר מיד צתוך כדי
יקה ולא משתמע הכי כלל

מִיָּדִי הוּא טַעֲמָא אֲ
לִיה רַבִּי יוֹחָנָן לְתַנּוּ
בְּטַלּוֹ פְּטוֹר דְּתַנִּי תַנּוּ
מִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה שְׁנֵי
עֲשֶׂה שְׁבָה פְּטוֹר בְּ
א"ל מֵאֵי קָא אִמְרֵר
חֵיִיב בִּיטֵּל חֵיִיב לֹא
וּלֹא בִיטֵּלוּ וּרְבִי שְׁמַע
וּלֹא קִיִּימוּ בְּמֵאֵי קָא
קָא מִפְּלַגִּי מֵר סָבֵר
הִתְרַאָּה וּמֵר סָבֵר
שְׁמַה הִתְרַאָּה וְאוֹדֵר

ולא אכלה רבי יוחנן
אינו לוקה רבי יוחנן

ל ימיו תהיה לו לאשה ולא
יזי אינו לאו הניתק לעשה
ליה דרשה דעמוד והחזר
קדמו לעשה ולא שניתק
העשה מיד כשהיריו לו
ורא ליה לאו שניתק לעשה
ומקדשו דמתני' אמאי לקי
מזהירו לו ז"ל ללאת מן
אין לוקין עליו וז"ל דמיידי
מיד לקי לריש לקיש דסבר
לעיל כתיבא ותנינא תנינא
דחי אותה דכי גמי לאו
מזהירין לו ז"ל ללאת והוא
דפרישנא לא שייך אלא
הכא דמיידי תנינא היינו
לו וא"כ ב' גמי מזהירין
ל' דזותא הוא האי מירוצא
ז"ל צטילו קזי אלא תקימו
ל' מקדש דלאו שהקיימו
ל' לעשה וכל כמה שלא צטלו

[illegible]

פרק שלישי

נ. מי הוֹרֵךְ לדרוש כל ימיו צמור
 שם שקדמו עשה לוקין עלי וקשאי
 לוקה והוֹרֵךְ לעשותו לאו שניתק
 לסתא. לקמן תני צטלו חיוב לא
 צטלו פטור. אבל ר"ל דתני קיימו
 לאו קיימו לא דרש ליה לעמוד
 והסור אלא לפני הגירושין וומר כל
 ימיו תהיה לו לאשה ולא ישלחנה
 ולדרידיה לאו שקדמו עשה ולא
 שניתק לעשה שוין ואין לוקין עליהן
 אלא יקיים העשה מיד כשחזירוהו
 ד' להחזיר: א"ל מאי קאמרם.
 ז' בקים מימני פטור ולא קיים
 מימני חיוב ואע"פ שלא ציטל קיים
 בציטל מימני חיובא על כרחי מימני
 פטורא בלא ציטל ואע"פ שלא קיים:
 ה"ג תני צטלו ולא צטלו. צטלו
 עשה שדה חיוב לא צטל עשה שדה
 פטור: קיימו ולא קיימו. קיימו פטור
 לאו קיימו כשאומרין לו קיים מתקין
 ורבי יוחנן מוקים לו למתניתין אלא
 גמלו. והכי נפקא לעשה דהוין בלא
 שקדמו עשה כצירא ליה דלוקין
 ולריש לקיש צין ניתק צין קדמו עשה

ספק שמה התראה. והע"ג דכל נלה
מתרחת ספק היא שהרי כשעובר על
אמר שגמר הלאו צביטול העשה תלוי
אם שמה לא יצטל את העשה להדירה
אמר דלקי אלמא התראה ספק שמה
ספק לא שמה התראה. הלכך
יול העשה לא היה לוקה עליו אלא
התראה ודאי והעשה ניתן להיות
ן וא יקיים או ילקה. ואי קשיא לרבי
רחת ודאי ויתרו בו כשצא לצטל את
לעולם התראה בשעה שעובר על
יהיה בדבר אחר כדאמרין בשבועות
כר זו אם אוכל זו אכליה לתנאיה
ודאי היא אכליה לאיסוריה והדר
ספק אלמא התראה בשעת איסור
עד שימלא את של תנאי: דאמרי
עמי דמר לאו כי עמייה דמר:
מר כהוהו יושב (א) ויבטל ואין כיוון
שהרי תלה זמן לשבועתו כל האיסור
משום

וְזוֹ קִיּוּמוֹ וְלֹא קִיּוּמוֹ אֲכָל הַיֵּץ דִּיקָא
הָיָה לֹא קִיּוּמוֹ מְשֻׁכְּנָם לִמְקָדָשׁ טַמְאָה
וְעַמּוּד וְהַחֲזֹר קָשָׁה דְכִין דְּכָל יִמְיוֹ
שֶׁלֹּא קִיּוּמוֹ כְּשֶׁהִירֹו כִּדָּר מִמֶּה הֵכֵל
הַלְעִידִיפוּ מֵאֶחָד לֹא הֵיטֵב הָיָה
סֶפֶק דְּרַבִּי יוֹחָנָן אֵיתִי שִׁיחַ עֲמֵהָ
וְאִם מַעַל הַנִּיזִים וְשִׁחְטָהּ לֵאלֹא לְקִי מִשּׁוּם
לְחַמֵּת לִיהִי הַתַּרְחָם וְדָלִי כְּנוֹן שֶׁהַתְּרוֹ
דְּדָר כְּדֹאמְרִינִי בְּשִׁצְעוֹת (דף סח:) **וְיֵיבֵי**
וְאִתּוֹ (א) לֹא קִיִּים שִׁלּוּחַ הָאֵם
לְאַחֵר שֶׁנִּטְלָה וְיֵלֵךְ דֶּהֱשֵׁמָה מִיֵּהֱאֵל
שֶׁהָיָה לְעוֹלָם מִהֵנָּה שְׁהוּ עוֹשֶׂה עֲמֵהָ
לְכָל אֶחָד (לְקַמֵּן דף סא.) דֵּלֵא הוּיֵי
עוֹלָם יַעֲמוּד כְּמוֹ שְׁהוּ עֲכָשׂוּ וְלֹא
עוֹלָם לֹא יִקְיִים הַעֲשֶׂה הוּיֵי הַתַּרְחָם
וְלֹא בִּטְלָה שׁוּם דְּבָר לֹא יֵלֵךְ וּפִי' הָיָה
לֹא יֵלֵךְ בִּטְלָה הַתַּרְחָם טַפִּי וְלֹא הוֹרֵךְ
הוּיֵי הַתַּרְחָת סֶפֶק. וְאִם תֵּאֲמַר לִמְאִיר
תַּרְחָת סֶפֶק וְיֵשׁ לוֹמֵר (א) מִמֶּה אִינוֹ
שֶׁלֹּא נִשְׁאֵל כִּאֲשֶׁר אִינוֹ נִשְׁאֵל עֲכָשׂוּ:

מסורת הש"ס

שְׁבוּעוֹת כֹּה, (ב) [חולין
א, (ג) פסחים כג:
ועות ג: כא. תמורה ג:
[כדלקמן טז.], (ד) לפי
ש"ל הד"א, (ו) רש"א
ו'ת הא משכחת, (ז) רש"א
מתחיל,

ליון העש"ם

ים' ד"ה במאי וכו'
נא אמרינן בנזיר. עי'
מת דף ד ע"א תוס' ד"ה
דס. גיטין דף לג ע"א
תוס' ד"ה ואפקעינהו:

מוסף רע"י

אמרי תרוייהו אינו
קדש. פטור ממלקות דלא
מא (פסחים סג:) ומכל
קיום חולקין בטעמו של
הר, טעמא דהייב מר לא
יב מר, ומר לית ליה
גמא דמר, ולקמן מפרש
בפולגתיהו (שבועות ג:).

רבינו חננאל

[illegible]

מי